BISBAT DE SANT FELIU DE LLOBREGAT

Full Dominical

ANY XXIII ■ NÚM. 22 | 31 de maig de 2026 | www.bisbatsantfeliu.cat

LA MIRADA DEL BISBE

Primeres comunions

Cada primavera, durant el temps de Pasqua, en moltes parròquies veiem una escena preciosa: infants que s'acosten per primer cop a la taula de l'Eucaristia. És un dia gran que va completant els sagraments de la iniciació cristiana. Però, al mateix temps, constatem una deriva preocupant: algunes primeres comunions s'han anat convertint en una mena de «mini bodes», amb una pressió social i una despesa que no s'adiuen amb el que celebrem.

Hi ha famílies que expliquen que ho fan «per celebrar-ho amb alegria», i d'altres que confessen que se senten empeses a gastar més del que poden per no quedar malament. Moltes veus pastorals anem demanant explícitament «rescatar» el sentit de la primera comunió i evitar que els regals i la festa eclipsin el Gran Regal, que és la plena participació en l'Eucaristia i la comunió amb el Cos de Jesús.

No es tracta de renyar ningú ni d'apagar la festa. El cristianisme celebra! Però la celebració cristiana neix de la gratuïtat: «heu rebut de franc, doneu de franc». La primera comunió no hauria de convertir-se en una cursa d'aparences ni en una càrrega econòmica que exclogui o endeuti.

Per això, per què no redimensionar les celebracions amb criteris senzills i evangèlics, tot dialogant amb pares i mares, amb les famílies dels infants de la parròquia? Caldria posar al centre el significat de l'Eucaristia, tal com s'ensenya a la catequesi. Hi ha bellesa en la simplicitat del vestit, i molts agrairan evitar despeses innecessàries.

I si pensem celebracions alternatives? Com ara una trobada familiar senzilla, una convivència parroquial, un àpat compartit, una festa al pati o un berenar comunitari. També es podria plantejar un gest solidari de «comunió amb els empobrits» per ajudar famílies o infants a prop o lluny de nosaltres.

Així, la comunió tornaria a ser el que és. Perquè la primera comunió no és un ritu de pas de la infància: és fer-se u amb Jesús, acollir-lo com a centre de la setmana, de la família i de la vida, una vida que continua cada diumenge.

† Xabier Gómez García
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

Pots escoltar la carta dominical llegida pel bisbe Xabier a la secció *Podcast del Bisbe* del nostre web en aquest enllaç QR.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Posar-se en camí

Una tarda de dissabte qualsevol a Barcelona, mentre molts surten de casa per trobar-se amb amics o anar a sopar, un petit grup de dones i alguns joves surten al carrer amb carmanyoles de menjar, entrepans i una mirada atenta. Són el grup de les Servidores de Sant Josep. No busquen fer res extraordinari. Simplement volen acostar-se als qui viuen al carrer, oferir-los menjar, conversa i una mica d'escalf humà. En gestos així, discrets i senzills, l'Evangeli continua fent-se visible.

Una cosa semblant passa en l'episodi de la Visitació que l'Església celebra al final del mes de maig. Després de rebre l'anunci de l'àngel, Maria podria haver-se quedat a Natzaret, guardant en silenci allò que estava vivint. Però l'Evangeli ens diu que «es posà en camí i se n'anà de pressa a la muntanya» per visitar la seva cosina Elisabet, que esperava un fill i ja era gran.

La fe autèntica té sempre alguna cosa de moviment. Qui ha experimentat la proximitat de Déu no es queda tancat en si mateix. Maria porta Jesús al seu si, i aquesta presència l'empeny a sortir a l'encontre de qui la pot necessitar. No va només a ajudar Elisabet; porta amb ella la mateixa presència del Senyor. Per això, quan Maria entra a la casa, passa una cosa sorprenent: l'infant salta d'alegria dins el si d'Elisabet i la casa s'omple de joia. Allà on arriba Crist, fins i tot de manera silenciosa i amagada, la vida es desperta i el cor s'eixampla.

Aleshores brolla dels llavis de Maria el Magníficat: «La meva ànima magnifica el Senyor». Maria no es posa ella mateixa al centre. Després de posar-se en camí, de servir i d'acompanyar, reconeix que tot és obra de Déu, que és Ell qui fa meravelles en la història i en la vida dels petits.

La Visitació ens recorda que la fe cristiana es converteix sempre en camí, servei i lloança. També avui, a les nostres parròquies i comunitats, hi ha moltes persones que es posen en camí per acompanyar, consolar o sostenir els altres. Cada gest de caritat, cada visita, cada paraula d'esperança repeteix, d'alguna manera, aquella visita de Maria.

I potser aquesta és la millor manera d'acabar el mes de maig: aprenent de Maria a sortir a l'encontre dels altres i deixant que, enmig de les nostres accions senzilles, continuï ressonant el seu cant humil i confiat: el Magníficat, que proclama que Déu continua fent obres grans.

Mn. Josep Ramon Pérez
Canonge de la Catedral de Barcelona

LA MIRADA DEL OBISPO

Primeras comuniones

Cada primavera, durante el tiempo de Pascua, en muchas parroquias vemos una escena preciosa: niños que se acercan por primera vez a la mesa de la Eucaristía. Es un día grande que va completando los sacramentos de la iniciación cristiana. Pero, al mismo tiempo, constatamos una deriva preocupante: algunas primeras comuniones se han ido convirtiendo en una especie de «mini bodas», con una presión social y un gasto que no se corresponden con lo que celebramos.

Hay familias que explican que lo hacen «para celebrarlo con alegría», y otras que confiesan que se sienten empujadas a gastar más de lo que pueden para no quedar mal. Muchas voces pastorales venimos pidiendo explícitamente «rescatar» el sentido de la primera comunión y evitar que los regalos y la fiesta eclipsen el Gran Regalo, que es la plena participación en la Eucaristía y la comunión con el Cuerpo de Jesús.

No se trata de reprender a nadie ni de apagar la fiesta. ¡El cristianismo celebra! Pero la celebración cristiana nace de la gratuidad: «gratis lo recibisteis, dadlo gratis». La primera comunión no debería convertirse en una carrera de apariencias ni en una carga económica que excluya o endeude.

Por eso, ¿por qué no redimensionar las celebraciones con criterios sencillos y evangélicos, dialogando con padres y madres, con las familias de los niños de la parroquia? Habría que poner en el centro el significado de la Eucaristía, tal como se enseña en la catequesis. Hay belleza en la sencillez del vestido, y muchos agradecerán evitar gastos innecesarios.

¿Y si pensamos en celebraciones alternativas? Como un encuentro familiar sencillo, una convivencia parroquial, una comida compartida, una fiesta en el patio o una merienda comunitaria. También se podría proponer un gesto solidario de «comunión con los empobrecidos» para ayudar a familias o niños cerca o lejos de nosotros.

Así, la comunión volvería a ser lo que es. Porque la primera comunión no es un rito de paso de la infancia: es hacerse uno con Jesús, acogerlo como centro de la semana, de la familia y de la vida, una vida que continúa cada domingo.

† **Xabier Gómez García**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

Sant'Egidio Gavà: un cor desarmat i que desarma

El papa Francesc va promoure incansablement el «cor desarmat» com a camí cap a la pau veritable i el papa Lleó ha fet bandera del seu pontificat de «la pau desarmada i que desarma». Un cor desarmat, humil, sense odis, és capaç de desactivar la violència a través del diàleg, de la confiança en Déu i del servei als altres.

Davant un món individualista i de conflictes en augment, «la bondat desarma», diu Lleó XIV, i és per això que ens proposa que «cada comunitat sigui una casa de pau». A la comunitat de Sant'Egidio, a través de la força dèbil i silenciosa de la pregària i de l'amistat amb els més pobres, caminem en aquest sentit. La petita comunitat de Gavà vol ser «casa de pau» per a tants que la ciutat deixa de costat: ancians sols, homes i dones sense llar, famílies que viuen en la precarietat, nouvinguts que busquen acollida i tants d'altres.

L'amistat desarma el cor d'un mateix perquè ja no viu per a ell sol sinó també per als altres que estima i en té cura. L'amistat i l'estar junts ens porten a ser constructors de pau per a portar-la al barri i a la ciutat. Sense anar més lluny, el dia 1 de maig vàrem celebrar aquest treball incansable per la pau de Sant'Egidio, aplegant tots els nostres amics de Gavà i gaudint d'una visita cultural al Museu de Gavà, i després d'un àpat tots junts a la parròquia de Sant Nicasi, església que cada divendres està oberta per fer la pregària de la tarda a les 18.30 hores.

Gràcies a tota la gent que ens va ajudar, vàrem poder gaudir de ser una «casa de pau» on, com el dia de Nadal, no es distingeix qui ajuda i qui és ajudat, tots com una sola família.

Comunitat Sant'Egidio Gavà

Novetats a la trobada pasqual de Vilobí del Penedès

El diumenge 17 de maig, a la tarda, es va celebrar a la parròquia de Santa Maria de Vallformosa, de Vilobí del Penedès, la tradicional trobada pasqual de les parròquies i comunitats de la Vicaria episcopal del Penedès-Anoia-Garraf. Hi van participar uns 300 feligresos, presidits pel bisbe de Sant Feliu de Llobregat, Xabier Gómez, i acompanyats pels preveres i diaques de la vicaria.

L'alcaldessa de la població, Ester Vallès, i el rector de la parròquia, Mn. Manolo Rodríguez, van ser els encarregats de donar la benvinguda als assistents; es va comptar també amb la presència de l'alcalde de Les Cabanyes, Agustí Vallverdú. En aquest sentit, cal remarcar que tota l'organització de la trobada va anar a càrrec dels feligresos de les parròquies de Vilobí, Les Cabanyes i Font-rubí, que des de fa un temps treballen pastoralment de forma coordinada formant la Unitat pastoral de Vallformosa.

El moment central de la trobada van ser els dos tallers en què els assistents van escoltar el testimoni de la Unitat pastoral de la Mare de Déu de la Mercè (formada per la parròquia de Sant Joan Baptista i l'església de la Mare de Déu de la Mercè, a Vilanova i la Geltrú, i la parròquia de Santa Maria de Cubelles), i també les explicacions sobre la conversió missionera de les parròquies a càrrec de la delegada episcopal de la vicaria de dinamització pastoral del bisbat, María José Rodríguez. Posteriorment es va celebrar l'Eucaristia, molt participada.

Durant la trobada es va informar de la reestructuració dels arxiprestats de la Vicaria episcopal, que passen de 4 a 3. Concretament, els fins ara arxiprestats de Sant Sadurní i Piera-Capellades s'ajunten per formar el nou arxiprestat d'Anoia, juntament amb els ja existents arxiprestats de Vilafranca del Penedès i el Garraf. La trobada va acabar amb un refrigeri a la plaça de l'església.

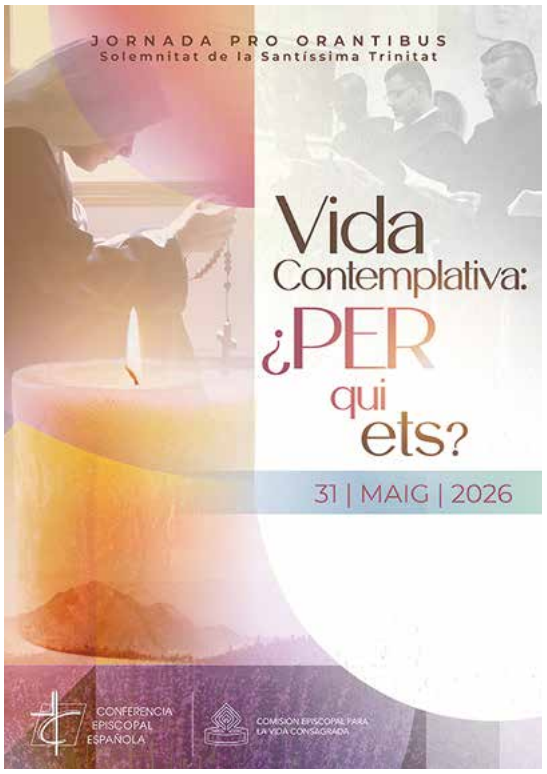
Vida contemplativa: ¿Per qui ets?

L'Església celebra avui diumenge 31 de maig, solemnitat de la Santíssima Trinitat, la Jornada *Pro Orantibus*, que aquest any porta per lema: «Vida contemplativa: ¿Per qui ets?»

Els bisbes de la Comissió Episcopal per a la Vida Consagrada recorden que la Jornada *Pro Orantibus* és una ocasió privilegiada per fer visible, agrair i sostenir la vida contemplativa present a les nostres diòcesis. Aquest 2026, el lema «Vida contemplativa: ¿Per qui ets?» situa davant d'una pregunta fonamental, capaç d'il·luminar, a través de la vocació contemplativa, la vida cristiana en conjunt.

En el seu missatge, els bisbes recorden que en un temps i context cultural marcats per la pressa, la dispersió interior i la temptació de mesurar la vida des de l'eficàcia immediata, juntament amb una set d'espiritualitat a molts nivells, «la vida contemplativa recorda tota l'Església que la pregunta decisiva no és només què podem fer i esperar, sinó també, i qui, per qui som».

A més, subratllen la importància d'una existència dedicada a la contemplació, que proclama, amb el lliurament de la vida, que «Déu és digne de ser buscat i estimat per ell mateix i que situar la vida davant seu representa per si mateix un servei profund i silenciós, tant a l'Església com al conjunt d'una humanitat moltes vegades perduda en trinxeres d'odi i destrucció. Un servei i una missió que l'Església i els homes i les dones de tots els temps necessiten».

La importància de la vida contemplativa dins l'Església

¿Què és la vida contemplativa?

És una vocació o un do dins l'Església, on una persona cridada —dona o home— es dona totalment a Déu lliurement per amor. I viu públicament els tres consells evangèlics: pobresa, castedat i obediència.

El papa Francesc diu que «la vida contemplativa és un gran tresor de l'Església», i santa Teresina de l'Infant Jesús diu: «En el cor de l'Església seré l'amor».

Vida contemplativa al Monestir

En la vida contemplativa vivim la pregària constant i el dia gira entorn la Litúrgia de les Hores, la Missa i la Lectio Divina. Pregar és la feina principal. Vivim en silenci i recolliment en un món de soroll, per escoltar Déu i mantenir la pau interior.

La vida interior és el lloc on Déu parla al cor. Sense presses ni distraccions, s'aprèn a estar davant d'Ell amb veritat, deixant que la seva Paraula transformi els pensaments, els afectes i els desitjos. És un camí d'escolta, purificació i confiança.

Vivim la vida en comunitat i treball segons el lema «Ora et labora». La força de la vida contemplativa dins l'Església és compartir la vida fraterna, la pregària i el servei al proïsme, imitant Jesucrist en les virtuts teologals: la fe, l'esperança i la caritat. El treball senzill es fa en silenci i s'ofereix com a pregària.

En la vida contemplativa la nostra missió és amagada: no fem apostolat extern, sinó pregar pel món des de la clausura. Les comunitats contemplatives són el «pulmó» de l'Església catòlica. Preguen per tothom, fins i tot quan ningú els veu. És una vida senzilla i amagada, però sosté espiritualment tota l'Església.

Finalment, on hi ha religiosos i religioses, hi ha alegria.

Gna. Juliana Kanani Kilonzo
Priora del Monestir de la Mare de Déu del Carme

JORNADA *PRO ORANTIBUS* 2026

ORACIÓN

Humilde Jesús, somos hijos e hijas
de tu silenciosa Resurrección,
que rompió la noche del dolor.
La gracia de tu victoria sobre toda muerte
nos haga ser tienda del encuentro
entre Dios y los hombres,
donde nuestros monólogos se interrumpan,
y, transfigurados por la escucha acogedora
de tu susurro, caigamos de rodillas
ante la tierra sagrada de nuestro prójimo,
y descubramos tu imagen
en cada uno de ellos.
Concédenos ser custodios del fuego de Dios
en el desierto de la vida,
que deshaga el hielo de la tristeza
y el desamor que acapara los corazones.
Que, acompañados por la Palabra de Dios,
manantial de agua viva que sacia nuestra sed,
abramos la vida de los hombres
al amor tierno y fuerte de Dios,
único sostén que cimenta cada ser,
hechura de tus manos.
Que, con nuestra vida orante, laboriosa
y silenciosa, gritemos al mundo
el deseo divino de encontrarnos,
para sentarnos a tu mesa y participar
de la fiesta del cielo.
¡Que todos, todos,
todos seamos uno, contigo!
A ti, que vives y reinas con el Padre,
en la unidad del Espíritu Santo,
y eres Dios, por los siglos de los siglos. Amén.

AGENDA

- **Diumenge 7 juny.** Solemnitat del Santíssim Cos i Sang de Crist - Corpus. Dia i col·lecta de la Caritat.
- **Dimecres 10 juny.** Visita del papa Lleó XIV. Missa d'acció de gràcies amb motiu del centenari del traspàs d'Antoni Gaudí. A les 19 h a la Sagrada Família.
- **Dissabte 13 juny.** Diaconat permanent. Trobada d'aspirants i candidats al diaconat. Sortida de final de curs.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

1. ■ **Dilluns** (lit. hores: 1a setm.) [2Pe 1,2-7 / Sl 90 / Mc 12,1-12]. Sant Justí (s. II), màrtir samarità, escriptor eclesiàstic.

2. ■ **Dimarts** [2Pe 3,12-15a.17-18 / Sl 89 / Mc 12,13-17]. Sant Marcel·lí i sant Pere, mrs. romans (s. IV); sants Germà, Paulí, Just i Sici, mrs.

3. ■ **Dimecres** [2Tm 1,1-3.6-12 / Sl 122 / Mc 12,18-27]. Sant Carles Luanga i companys, mrs. a Uganda (1885-1887); sant Isaac, monjo i mr. a Còrdova.

4. ■ **Dijous** [2Tm 2,8-15 / Sl 24 / Mc 12,28b-34]. Sant Pere Màrtir o de Verona, prev. dominicà i mr.; sant Hilari, bisbe; santes Noemí i Rut, sogra i nora, segons la Bíblia.

5. ■ **Divendres** [2Tm 3,10-17 / Sl 118 / Mc 12,35-37]. Sant Bonifaci, bisbe de Magúncia i mr. (754), d'origen anglès, evangelitzador d'Alemanya i venerat a Fulda; santa Zenaida, vg.; sant Sanç (Sancho), noi i mr. a Còrdova.

6. ■ **Dissabte** [2Tm 4,1-8 / Sl 70 / Mc 12,38-44]. Sant Feliu de Llobregat: beat Josep M. Peris i Polo (1889-1936), nat a Cinctorres (bisbat de Tortosa), prev. i mr., rector del Seminari de Barcelona; sant Norbert (†1134), bisbe de Magdeburg, fund. premonstratencs (Opraem, 1120); sant Marcel·lí Champagnat, prev. fund. Germans maristes (FSM, 1817).

7. □ **Diumenge vinent,** Santíssim Cos i Sang de Crist (litúrgia de les hores: de la solemnitat) [Dt 8,2-3.14b-16a / Sl 147 / 1Co 10,16-17 / Jo 6, 51-58]. Sant Robert, abat cistercenc; beata Anna de Sant Bartomeu, verge carmelitana, de Medina del Campo.

La Santíssima Trinitat (A)

Lectura del llibre de l'Èxode
(Ex 34,4b-6.8-9)

En aquells dies, Moisès es llevà a la matinada i pujà a la muntanya del Sinaí, tal com el Senyor li havia manat. Portava a les mans les dues tauletes de pedra.

El Senyor baixà enmig del núvol i proclamà el seu nom. Moisès s'estigué allà amb ell. Llavors el Senyor passà davant d'ell tot cridant: «Jo soc el Senyor, Déu compassiu i benigne, lent per al càstig, fidel en l'amor.»

Moisès es prosternà tot seguit, l'adorà amb el front fins a terra, i digué: «Senyor, si m'heu concedit el vostre favor, vingueu vós mateix a acompanyar-nos. És veritat que és un poble rebel al jou, però vós ens perdonareu les culpes i els pecats, i fareu de nosaltres la vostra heretat.»

Salm responsorial (Dn 3)

R. *Glòria i lloança per sempre.*

Sou beneït, Senyor, Déu dels nostres pares. / Glòria i lloança per sempre. R.

És beneït el vostre sant nom. / Glòria i lloança per sempre. R.

Sou beneït al vostre temple sant. / Glòria i lloança per sempre. R.

Sou beneït assegut al vostre soli reial. / Glòria i lloança per sempre. R.

Sou beneït a la carrossa de querubins, / quan penetreu amb la mirada els oceans. / Glòria i lloança per sempre. R.

Sou beneït al firmament del cel. / Glòria i lloança per sempre. R.

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint
(2Co 13,11-13)

Germans, estigueu contents, refermeu-vos, animeu-vos, viviu en pau i ben avinguts, i el Déu de l'amor i de la pau serà amb vosaltres.

Saludeu-vos els uns als altres amb el bes de pau. Us saluda tot el poble sant. Que la gràcia de Jesucrist, el Senyor, l'amor de Déu i el do de l'Esperit Sant siguin amb tots vosaltres.

Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 3,16-18)

Déu estima tant el món, que ha donat el seu fill únic, perquè no es perdi ningú dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna. Déu envià el seu Fill al món no perquè el condemnés, sinó per salvar el món gràcies a ell. Els qui creuen en ell, no seran condemnats. Els qui no creuen, ja han estat condemnats, per no haver cregut en el nom del Fill únic de Déu.

Lectura del libro del Éxodo
(Éx 34,4b-6.8-9)

En aquellos días, Moisés madrugó y subió a la montaña del Sinaí, como le había mandado el Señor, llevando en la mano las dos tablas de piedra.

El Señor bajó en la nube y se quedó con él allí, y Moisés pronunció el nombre del Señor. El Señor pasó ante él proclamando: «Señor, Señor, Dios compasivo y misericordioso, lento a la ira y rico en clemencia y lealtad».

Moisés al momento se inclinó y se postró en tierra. Y le dijo: «Si he obtenido tu favor, que mi Señor vaya con nosotros, aunque es un pueblo de dura cerviz; perdona nuestras culpas y pecados y tómanos como heredad tuya».

Salmo responsorial (Dan 3)

R. *¡A ti gloria y alabanza por los siglos!*

Bendito eres, Señor, Dios de nuestros padres. R.

Bendito tu nombre, santo y glorioso. R.

Bendito eres en el templo de tu santa gloria. R.

Bendito eres sobre el trono de tu reino. R.

Bendito eres tú, que sentado sobre querubines sondeas los abismos. R.

Bendito eres en la bóveda del cielo. R.

Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Corintios
(2Cor 13,11-13)

Hermanos, alegraos, trabajad por vuestra perfección, animaos; tened un mismo sentir y vivid en paz. Y el Dios del amor y de la paz estará con vosotros. Saludaos mutuamente con el beso santo.

Os saludan todos los santos. La gracia del Señor Jesucristo, el amor de Dios y la comunión del Espíritu Santo estén siempre con todos vosotros.

Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 3,16-18)

Tanto amó Dios al mundo, que entregó a su Unigénito, para que todo el que cree en él no perezca, sino que tenga vida eterna. Porque Dios no envió a su Hijo al mundo para juzgar al mundo, sino para que el mundo se salve por él. El que cree en él no será juzgado; el que no cree ya está juzgado, porque no ha creído en el nombre del Unigénito de Dios.

COMENTARI

«Déu envià el seu Fill per salvar el món gràcies a ell»

Quan acabem una gran celebració, tenim com una necessitat d'agrair a tothom la seva col·laboració o ajuda. Hem acabat tot el cicle de celebracions que vam començar el primer diumenge d'Advent i que vam acabar el diumenge passat amb la diada de la Pentecosta. Ara tornem a començar el temps de durant l'any. Tenim la necessitat d'agrair a Déu tots els seus dons, el gran regal que és Jesucrist amb tota la seva obra de salvació, la seva mort, la seva resurrecció... Avui dediquem aquest diumenge a la Santíssima Trinitat. Però, en contra del que podríem pensar no es tracta d'intentar penetrar en el misteri d'un sol Déu en tres persones, sinó que les lectures subratllen l'amor del Déu Tri. Ho veiem en la primera lectura. El Senyor passà davant Moisès tot cridant: *Jo soc el Senyor, Déu compassiu i benigne, lent per al càstig, fidel en l'amor*. Això mateix ho trobem expressat encara més clar a l'evangeli. Són unes paraules extraordinàries: *Déu estima tant el món, que ha donat el seu Fill únic perquè no es perdi ningú dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna. Déu envià el seu Fill al món no perquè el condemnés, sinó per salvar el món gràcies a Déu*. Tot són paraules plenes d'amor, de salvació. Però ens cal creure en ell: *Els qui creuen en ell, no seran condemnats*. Contra el pensament d'alguns que pensen que Déu només vol condemnar, l'evangeli ens diu ben clarament que és tot el contrari. Per això va enviar el seu Fill al món. I és el que hem vist des de Nadal a Pasqua i el que veurem cada diumenge i tots els dies. Tot està amarat de l'amor de Déu. I Pau en la segona lectura ens anuncia: *El Déu de l'amor i de la pau serà amb vosaltres*. Per això acaba amb el desig que tota la Trinitat habiti en cada cristià: *Que la gràcia de Jesucrist, el Senyor, l'amor de Déu i el do de l'Esperit Sant siguin amb tots vosaltres*. És el desig que expressa el sacerdot cada dia en començar l'Eucaristia. Passi el que passi, sempre ens hem de sentir enormement estimats per un Déu que no pot fer altra cosa que estimar perquè és Amor.

Mn. Jaume Pedrós

Edició: Delegació Diocesana de Mitjans de Comunicació. c/ Armenteres 35, 08980 Sant Feliu de Llobregat; Tel. 936 327 630; Fax 936 327 631
A/e: premsa@bisbatsantfeliu.cat - Web: www.bisbatsantfeliu.cat - Dip. legal B. 3028-1958 - Realització: Impresión Offset Derra, s.l.